

European social network
réseau social européen
europäisches soziales Netzwerk

Przegląd członkowski 2008

Wspólnie, by zmieniać na lepsze

European Social Network

Social Services in Europe

ESN is the independent network for social services in Europe. Our mission is to help change the lives of the most vulnerable in our societies through the delivery of quality social services. With Members in local public social services across Europe, we bring together the people who are key to the design and delivery of vital care and support services to learn from each other and contribute their experience and expertise to building effective social policy at European and national level.

The European Social Network
is supported by the
European Commission

www.esn-eu.org

List od dyrektora

Drodzy Koledzy i Koleżanki, Przyjaciele ESN,

to już prawie dziesięć lat od powstania ESN. Organizacje, co normalne, rozwijają się i zmieniają z czasem; dla nas jednak rok 2008 był szczególnym rokiem. Dzięki podpisaniu długoterminowego kontraktu partnerskiego z Komisją Europejską, udało się nam zagwarantować ciągłość programową i bezpieczeństwo finansowe ESN do końca 2010 roku i najprawdopodobniej na kolejne lata.

Wymiana dobrych praktyk pozostała filarem naszej pracy w 2008. Jednocześnie stworzyliśmy dla naszych członków nowe możliwości wspólnego działania w odniesieniu do wyzwań, jakie stoją dziś przed służbami socjalnymi. Wzmocniliśmy również naszą zdolność wywierania wpływu na procesy polityczne w Unii i na poziomie krajowym.

Opieka nad osobami starszymi, aktywizacja zawodowa oraz dzieci i rodziny stanowiły trzy główne filary prac naszych grup eksperckich w 2008 r. Nasze dwa seminaria w tym roku: wiosenne, poświęcone służbom socjalnym w Europie Środkowowschodniej oraz jesienne, dotyczące roli zamówień publicznych jako bodźca do podnoszenia jakości usług socjalnych, pozwoliły nam na uzupełnienie oferty o te dwie nowe dziedziny. Dokładnie 95 uczestników z 26 krajów uczestniczyło w pracach grup eksperckich lub seminariach.

Rok 2008 zapisał się również jako rok rekordowo popularnej Europejskiej Konferencji Służb Socjalnych (EKSS). Zorganizowana w Paryżu pod patronatem Francuskiej Prezydencji EU, EKSS przyciągnęła ponad 480 delegatów z 32 państw. Ponadto, w 2008 ESN przywitał 11 nowych członków z 7 krajów Europy – pełną listę członków zamieściliśmy na końcu tego krótkiego raportu. Jego pełna wersja jest dostępna w języku angielskim na www.esn-eu.org/publications-and-statements

Mam nadzieję, że nasze dokonania w 2008 r. wzbudzą Państwa zainteresowanie i zapraszam serdecznie do pozostania w kontakcie za pomocą naszego e-newslettera dostępnego na www.esn-eu.org.

John Halloran

Dyrektor

Spis treści

1. Grupy eksperckie	Strona 3
2. Seminaria ESN	Strona 7
3. Europejska Konferencja Służb Socjalnych 2008	Strona 9
4. Zarządzanie	Strona 10
5. Członkowie i członkostwo	Strona 10

1. Grupy eksperckie

„Uczestnictwo w grupie eksperckiej pomogło mi zrozumieć różnice i podobieństwa w systemach socjalnych krajów Europy; dało mi również potężny bodziec do rozmyślań nad wyzwaniem i wyzwaniami oraz pomysły, jak zapewniać świadczenie usług najwyższej jakości.” – członek grupy eksperckiej

Grupy eksperckie, złożone z członków ESN, to możliwość wspólnej pracy nad kluczowymi zagadnieniami oraz budowania znajomości podczas spotkań. Za pośrednictwem tych grup, dyrektorzy służb i instytucji socjalnych mogą wносить swoje praktyczne doświadczenia do europejskiej polityki socjalnej, a tym samym wpływać na kształt i kierunek rozwoju służb socjalnych w Europie.

Dwudziestu trzech członków ESN z 16 państw uczestniczyło w spotkaniach 3 grup eksperckich. Wszyscy zajmują wysokie stanowiska, przygotowują, bądź wdrażają strategie rozwoju, doradzają ministrom i cieszą się poważaniem ze względu na swoje doświadczenie zawodowe i poziom profesjonalizmu.

Grupy eksperckie pozwalają na zrozumienie różnic między rozwiązaniami systemowymi i strukturalnymi w Europie oraz na naświetlenie wyzwań, jakie stoją na co dzień przed służbami socjalnymi, tym samym przyczyniając się do podnoszenia jakości świadczeń dla klientów służb socjalnych.

Poniżej znajdują Państwo informacje dotyczące prac grup eksperckich poświęconych długotrwałej opiece nad osobami starszymi oraz aktywizacji zawodowej.

Grupa ds. dzieci i rodzin, złożona z członków z Czech, Danii, Francji, Węgier, Irlandii, Włoch i Hiszpanii, rozpoczęła działalność w listopadzie 2008 r. i spotka się po raz ostatni w kwietniu 2009 r.; zostanie więc przedstawiona w następnym raporcie.

Grupa ekspercka 1: Długotrwała opieka nad osobami starszymi

W oparciu o seminarium z lipca 2007 r., poświęcone długotrwałej opiece nad seniorami oraz dokument „Ludzie, nie pacjenci”, ESN stworzyło nowe forum do dyskusji nad wyzwaniami i możliwościami stojącymi dziś przed służbami świadczącymi usługi dla seniorów. Dziewięciu profesjonalistów z różnych państw Europy pracowało w grupie eksperckiej ds. seniorów w 2008 r.

Publiczne służby socjalne na poziomie lokalnym są odpowiedzialne za rozpoznawanie indywidualnych i socjalnych potrzeb oraz preferencji starszych, zależnych osób. „Przeprowadziliśmy serię badań nad seniorami w naszym województwie i najbardziej zaskakującym wynikiem było dla nas to, jak bardzo czują się oni samotni i wyizolowani. Dlatego teraz staramy się rozwijać świadczenia, które promują spójność społeczną”, wyjaśnia Agnieszka Pierzchalska z Dolnego Śląska.

Rozpoznanie potrzeb, zwłaszcza indywidualnych, jest niezwykle istotne. W sytuacji, gdy osoba starsza opuszcza szpital: „niezbędna jest wczesna współpraca między szpitalnym pracownikiem socjalnym a pacjentem, w celu ustalenia typu potrzebnej opieki socjalnej” – zaznacza Elizabeth Meijersjö z Jönköping (Szwecja). Teresa Spaliviero z Regionu Wenecji dodaje: „wiedza dotycząca więzi klienta z rodziną i bliskimi pomaga stworzyć z tymi ludźmi krąg, który będzie wspomagał seniora”.

Najbardziej „nie-zwykłe” życie może być przeżyte we własnym domu, choć oczywiście nie wszyscy optują za tym rozwiązaniem. Dyrektorzy departamentów spraw socjalnych odpowiadają za zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc w różnego rodzaju placówkach pomocy społecznej oraz w mieszkaniach chronionych, tak by osoby starsze mogły w pełni decydować, co jest dla nich najlepsze. Polityczne i strategiczne rozwiązania samorządowe dotyczące domów pomocy społecznej oraz świadczeń w domach użytkowników, zarówno zakontraktowane jak i finansowane poprzez granty, zwiększają paletę wyboru gdzie, jak i przez kogo seniorzy są otaczani opieką.

„W Niemczech, mimo iż system finansowania długotrwałej opieki z indywidualnych składek zwiększył swobodę wyboru, pozwalając na dowolne dysponowanie zgromadzonymi środkami, niektórzy, pod wpływem rodzin, decydują się na domy spokojnej starości zamiast opieki w swoim domu” – twierdzi Reinhard Pohlmann z Dortmundu. Wybierając dom seniora, gdzie jest się wyręczanym w nawet najprostszych czynnościach, może prowadzić do utraty niezależności i zaniknięcia więzi z otoczeniem, które byłyby pielęgnowane, gdyby osoby starsze zostały u siebie.

Stella Vidisdottir z Reykiawiku tłumaczy, że sztywny wybór między opieką w domu lub w placówkach opiekuńczych to przeszłość. „Ludzie coraz częściej wybierają tak zwane ‘mieszkania chronione ze świadczeniami’, ponieważ wolą poświęcić swoją niezależność, w zamian za poczucie bezpieczeństwa i towarzystwo. To właśnie zapotrzebowanie społeczne spowodowało ekspansję tego typu mieszkań.”

Coraz częściej niezależne organizacje przejmują świadczenie usług, które do niedawna leżały w gestii samorządów. „Obowiązek publiczny, w części lub całkowicie przekazany w ręce innych organizacji, nadal pozostaje obowiązkiem publicznym” – podkreśla Teresa Spaliviero. Wiąże się to nie tylko z odpowiedzialnością za jakość usług, ale także ze świadomym i rozsądnym dysponowaniem majątkiem publicznym. „Nie można tak po prostu odsprzedać obowiązku opieki” – kwituje Alexis Jay.

W Stoke zachęcamy do podnoszenia jakości usług za pomocą kontraktów, mówi Steve Wilds. Zgodnie z naszymi umowami pracownik socjalny może otrzymać 500 £ (600 €) premii za kwalifikacje, satysfakcję klienta, stałość i punktualność. Ponadto wszyscy świadczący usługi dla seniorów muszą być zarejestrowani w krajowym rejestrze monitorującym jakość świadczeń. Reinhard Pohlmann martwi się jednak nieadekwatnym poziomem kontroli – „dostajemy raporty, które wyglądają świetnie na papierze, ale często brak nam środków, by zbadać jak sprawy się mają w praktyce.”

Jak zatem grupa widzi zmianę roli lokalnych publicznych służb socjalnych w czasie? Dla Teresy Spaliviero, pełnią one zadanie pośrednika, „kształtując systemy opieki, budując opiekę w środowisku, ułatwiając tworzenie więzi oraz inwestycje we wspólne przedsięwzięcia”. Luc Kupers potwierdza – „mimo spadku znaczenia publicznych służb socjalnych jako bezpośrednich świadczeniodawców, nadal odpowiadamy za to, by te świadczenia były dostępne. We Flandrii prawo nakłada na nas obowiązek koordynacji działań wszystkich świadczeniodawców obecnych na lokalnym rynku”.

Odpowiedzialność polityczna jest istotna, choć może niekiedy utrudniać działania. „Charakter cyklu wyborczego sprawia, iż trudno nam przekonać decydentów do popierania inwestycji w formy aktywnego starzenia się, które mogą zapobiegać utracie niezależności” – komentuje Reinhard Pohlmann. Elisabeth Mejersjö dostrzega zagrożenie w obecnym klimacie ekonomicznym i nastawieniu na cięcia budżetowe – „jeśli dziś zredukujemy fundusze na kampanie informacyjne, prewencyjne wizyty oraz domy dziennej opieki, jutro możemy się spodziewać zwiększonych wydatków, których można było uniknąć dzięki prewencji lub wczesnej interwencji”.

Grupa wyraziła również zaniepokojenie publicznym postrzeganiem zarówno pracy socjalnej jak i samych seniorów. „Tuż po upadku komunizmu w Polsce, świadczenia socjalne były uważane za obciążenie dla budżetu” – wyjaśnia Agnieszka Pierzchalska. „Ta opinia powoli się zmienia, ale ciężko jest przewyciężyć niechęć do finansowania usług, z których korzysta jedynie część społeczeństwa”.

Stella Vidisdottir komentuje przyszłość służb socjalnych następująco - „musimy znaleźć sposoby na przyciągnięcie młodych, utalentowanych profesjonalistów i wolontariuszy”. Alexis Jay dodaje - „mówiąc o opiece nad seniorami trzeba unikać negatywnych skojarzeń, jak np. tykająca bomba demograficzna i koncentrować się na korzyściach

wynikających z dłuższego i zdrowszego życia. Jeśli to się nam uda na łonie służb socjalnych i całego społeczeństwa, to jesteśmy na właściwej drodze”.

Grupa ekspercka 2: Aktywizacja zawodowa

Korzystając z doświadczeń w pracy nad aktywizacją socjalną, ESN stworzył grupę ekspercką, by zbadać rolę służb socjalnych w kontekście wspierania wejścia lub/i powrotu na rynek pracy oraz znajdowania alternatyw dla osób, które nie mogą pracować. W 2008 r. grupa aktywnie uczestniczyła w unijnych procesach politycznych, zabiegając o uznanie roli służb socjalnych w aktywizacji zawodowej jako polityce promowanej na poziomie europejskim.

„Dla wielu osób sam fakt poproszenia o pomoc jest dużym krokiem” – mówi Sari Toiviainen z helsińskiego multidyscyplinarnego ośrodka aktywizacji zawodowo-socjalnej, wyjaśniając jak ważne jest, by publiczne służby socjalne stwarzały przyjazne wrażenie od pierwszego spotkania, tym bardziej, że klienci służb socjalnych mają rozliczne problemy do pokonania: walkę z nałogami, znalezienie dachu nad głową, zapewnienie dzieciom opieki, dokończenie edukacji bądź szkoleń, a wszystko to składa się na ich wielowymiarowe wykluczenie socjalne.

„Ludzie nie potrzebują tylko pracy czy zasiłków” – uważa Sari. „Oni potrzebują całościowej analizy ich sytuacji, by móc zmienić swoje życie”. Każdy proces aktywizacji musi się zacząć od dokładnego rozpoznania potrzeb socjalnych, zdrowotnych i edukacyjnych klienta. Z czasem, kontynuuje Sari, pracownik socjalny wraz z klientem tworzą zindywidualizowaną ścieżkę aktywizacyjną, pozwalającą klientowi rozpoznać swoje mocne strony i w pełni wykorzystać swój potencjał.

„W Amsterdamie klienci działają w radach użytkowników, skupiających również wspólnoty lokalne i przedstawicieli rady miasta” – opowiada Niels van Tent. Jego zdaniem pomaga to zaangażować ludzi w decydowanie o tym, jak służby dbają o społeczności lokalne i jednostki. „To poprawia ogólną świadomość obywatelską i zwyczajnie przyczynia się do większej spójności społecznej”.

Mimo iż aktywizacja zawodowa nie należy do tradycyjnego repertuaru pracy socjalnej, lokalne publiczne służby socjalne odgrywają w niej coraz większą rolę. Grupa ekspercka podkreśliła znaczenie koordynacji jako jednego z elementów sukcesu aktywizacji. „Służby zatrudnienia i socjalne nie mogą działać skutecznie bez kreatywnego zaangażowania instytucji odpowiedzialnych za kształcenie, mieszkalnictwo, zdrowie i opiekę nad dziećmi” – wyjaśnia Becca Randell z Rady Powiatu Zachodniego Sussex. „Nasi użytkownicy doceniają naszą umiejętność pracy ponad podziałami” – dodaje Sari Toiviainen.

„Wierzę, iż wysokość gwarantowanego dochodu minimalnego dla osób, które nie mogą pracować, powinna wystarczać na godne życie” – zaznacza Matthias Schulze-Böing. Odpowiednie zasiłki to istotna część pomocy socjalnej. Ich warunkowe przyznawanie bądź zawieszanie, może dostarczać silnej motywacji do kontynuowania ścieżki aktywizacyjnej przez klientów, jeśli użyte w określonych warunków i w sposób przemyślany; wyjaśnia Matthias.

Grupa podkreśliła fakt, iż pewien procent osób uczestniczących w aktywizacji zawodowej nie ma szans na zdobycie i utrzymanie pracy. „To nasz obowiązek wspierać aktywizację socjalną również poza rynkiem pracy” – mówi Niels van Tent. Czym jest zatem pozytywny wynik ścieżki aktywizacyjnej w odniesieniu do kogoś, kto z wielorakich powodów raczej nie znajdzie pracy? Zdaniem Agnes Simonyi – „sukcesu nie można oceniać jedynie w oparciu o białe-czarne kryterium: zatrudniony czy nie. Liczą się również inne aspekty, takie jak: przewyciężenie nałogu, większe poczucie własnej wartości, silniejsze więzi sąsiedzkie we wspólnocie”.

Zapraszamy do odwiedzenia strony www.esn-eu.org/active-inclusion/, gdzie znajdują się informacje dotyczące członków tej grupy eksperckiej oraz ich prac.

W grudniu 2008 r., ESN wystosowało list do ministrów rządów krajów EU, zgromadzonych na forum Rady ds. Zatrudnienia, Spraw Socjalnych, Zdrowia i Konsumentów (EPSCO)

Szanowna Pani Minister, Panie Ministrze,

w trakcie ostatniego spotkania Rady EPSCO w dniach 8-9 grudnia, poparł(a) Pan(i) rekomendacje Komisji Europejskiej dotyczące aktywizacji osób wykluczonych z rynku pracy.

ESN wita rekomendacje Komisji Europejskiej oraz docenia holistyczne ujęcie tematu i widoczność, jaką dają one ludziom najbardziej oddalonym od rynku pracy. Jako dyrektorzy lokalnych publicznych służb socjalnych i zatrudnienia wiemy doskonale z doświadczenia, że osoby najbardziej wykluczone potrzebują dobrze skoordynowanego wsparcia, uwzględniającego świadczenia finansowe, pomoc socjalną, dostęp do służby zdrowia, urzędów pracy oraz szkolnictwa.

Martwi nas jednak, iż szczególna rola lokalnych publicznych służb socjalnych nie została odpowiednio uwzględniona w rekomendacjach. Służby socjalne są niezbędne, by pomóc ludziom znajdującym się najdalej od rynku pracy, nierzadko będącym klientami ośrodków pomocy socjalnej, w znalezieniu drogi do zatrudnienia lub innych form aktywności. Doświadczenie i profesjonalizm lokalnych publicznych służb socjalnych w pilotowaniu i wprowadzaniu w życie rozwiązań z zakresu aktywizacji zawodowej i społecznej mogą być wartościowym źródłem informacji dla tworzących politykę socjalną.

Wzywamy zatem rządy krajów Unii Europejskiej do ścisłej współpracy z lokalnymi publicznymi służbami socjalnymi od najwcześniejszego etapu planowania aż do skutecznego wdrażania w życie rozwiązań politycznych w tej dziedzinie.

European Social Network
10 grudzień 2008 r.

2. Seminaria ESN: Rozwiązania polityczne i praktyczne

Wiosenne seminarium: Budowanie możliwości, podnoszenie jakości: służby socjalne w procesie przemian w Europie Środkowej i Wschodniej.

W maju 2008 r. ESN we współpracy ze Słoweńską Prezydencją UE i Stowarzyszeniem Dyrektorów Ośrodków Pracy Socjalnej - słoweńskim członkiem ESN - zorganizował seminarium, które przyciągnęło 60 delegatów z 23 krajów. Spotkanie poświęcone było przede wszystkim transformacji służb socjalnych w Europie Środkowej i Wschodniej.

Uczestnicy mieli okazję odwiedzić lokalne ośrodki opieki społecznej dla dzieci i osób dorosłych oraz wysłuchać szeregu wykładów. Wśród prelegentów z całej Europy znaleźli się między innymi słoweńska Minister Pracy, Spraw Społecznych i Polityki Rodziny, przedstawiciel Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Komitetu ds. Zabezpieczenia Społecznego, urzędnicy państwowi, niezależni badacze i inni specjaliści z dziedziny społecznej.

Nowe państwa członkowskie w ciągu ostatnich 20 lat były świadkiem fundamentalnych przemian w sferze politycznej, ekonomicznej i socjalnej. Służby socjalne musiały przystosować się do nowej sytuacji, nieprzerwanie pracując na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. I choć pozytywne efekty tych zmian są już widoczne i dość powszechnie uznane, to seminarium pozwoliło zdefiniować kwestie, które wymagają dalszej pracy, takie jak: lokalna demokratyczna odpowiedzialność za świadczenie i finansowanie usług, stałość świadczenia i zróżnicowanie podmiotów świadczących usługi socjalne.

Delegaci wyrazili opinię, że rządy krajów UE powinny podjąć inicjatywę w kwestii standardów w opiece socjalnej. Podkreślali także konieczność przeprowadzania niezależnych inspekcji oraz zachowania przejrzystości w procedurach przetargowych i zawieraniu umów, jako kluczowych elementów gwarantujących wysoką jakość i dostępność usług przeciwdziałających wykluczeniu społecznemu jednostek.

Delegaci wyrazili również swoje zaniepokojenie wolnym tempem deinstytucjonalizacji – blisko jedna trzecia rumuńskich dzieci znajdujących się pod opieką państwa mieszka w instytucjach liczących ponad 100 osób, a w Bułgarii średnia placówka dla dzieci ma 124 miejsca. Dane pochodzące z UNICEF-u i EU/WHO wyraźnie wskazują na różnicę między np. Łotwą, gdzie na każde 10 000 dzieci przebywających w zakładach opiekuńczych 55-60 ma mniej niż 3 lata, a Danią, gdzie jest ich mniej niż 7 na każde 10 000. ESN będzie kontynuować rozważania nad tym znaczącym problemem podczas seminarium poświęconego przechodzeniu od opieki instytucjonalnej do środowiskowej, które odbędzie się na wiosnę 2009 r.

Komentarze delegatów:

„Istnieje ogromna potrzeba rozwoju standardów niezbędnych do świadczenia usług zarówno w środowisku jak i przez wyspecjalizowane instytucje. Pomogłoby to nowym członkom Unii zrestrukturizować ich systemy socjalne i rozwijać usługi w oparciu o najlepsze praktyki.” *George Bogdanov niezależny ekspert ds. inkluzji socjalnej, Bułgaria*

„Powolne tempo reorganizacji instytucjonalnych form opieki wynika z wciąż pokutującego (komunistycznego) lęku przed życiem wśród osób wymagających stałej opieki.” *Laimute Zalimiene, Wydział Pracy Socjalnej, Uniwersytet Wileński, Litwa*

„Dla mnie, kluczowym przesłaniem jest to, iż uczenie się od siebie nawzajem jest podstawą, dlatego tworzenie okazji do komunikowania i wymiany dobrych praktyk jest niezbędne.” *Uku Torjus, Wydział Spraw Socjalnych i Zdrowia, Tallin, Estonia*

Dalsze informacje oraz teksty wystąpień znajdują Państwo na stronie www.esn-eu.org/social-services-in-cee-overview

Seminarium jesienne: Zamówienia publiczne bodźcem do podnoszenia jakości

Sposób, w jaki świadczymy usługi socjalne ulega ciągle zmianom. W ramach strategicznych zamówień publicznych instytucje odpowiedzialne za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej na poziomie lokalnym wypracowują nowe relacje z niezależnymi świadczeniodawcami.

W reakcji na problemy, z jakimi zmagają się nasi członkowie w związku z tymi zmianami, ESN zorganizował 21 października 2008 r. specjalne seminarium, na którym 30 delegatów z 20 krajów Europy spotkało się, aby przedyskutować kształtujące się trendy w polityce i praktyce zamówień publicznych. Szczególną uwagę poświęcono przetargom, jako części strategicznego podejścia do planowania świadczeń, uwzględniającego zarówno potrzeby i oczekiwania ludności lokalnej, jak i dostępne środki.

Czym są zamówienia publiczne?

Samorząd miejski/lokalne władze planujące korzystać z procedury zamówień publicznych powinny zadać sobie kilka pytań:

1. Jakie są potrzeby społeczności lokalnej?
2. Jakie są jej preferencje?
3. Jakimi środkami dysponujemy by sprostać tym potrzebom i preferencjom?
4. Jak możemy sprawdzić, czy usługi, które zamawiamy publicznie są efektywne?

Zadanie sobie tych pytań może pomóc rozwinąć strategię tak, by dostępne środki zostały jak najlepiej wykorzystane do zaspokajania potrzeb i preferencji społeczności lokalnej.

Seminarium otworzył Kai Leichsenring z Europejskiego Centrum Badań nad Polityką Socjalną i Dobrobytem. Zarysowując szerszy kontekst, przypomniał główne powody zmian w służbach socjalnych i modele regulacji, jakie wyłoniły się w wyniku tej modernizacji. Pierwszy blok wystąpień poświęcony był zaangażowaniu użytkowników z Francji w planowanie strategiczne, akredytacji dla niezależnych usługodawców w Finlandii oraz kontroli departamentów ds. opieki społecznej na poziomie samorządowym w Szkocji.

Następnie praktycy z Hiszpanii, Polski i Holandii prezentowali studia przypadku ze swoich krajów, pokazując jak samorządy radzą sobie z zawieraniem kontraktów na świadczenie usług socjalnych z niezależnymi podmiotami, w jaki sposób powyższe procedury wpływają na podnoszenie jakości usług i jak samorządy mogą zarządzać lokalnym rynkiem pomocy socjalnej.

Komentarze delegatów:

„Z seminarium wyniosłem przekonanie, że zamówienia publiczne muszą wynikać ze strategicznego podejścia.” Kai Leichsenring, Europejskie Centrum Badań nad Polityką Socjalną i Dobrobytem

„Moim zdaniem chodzi przede wszystkim o obywatelskie przywództwo wśród lokalnych władz, które traktują poważnie swoją odpowiedzialność za dostarczanie wysokiej jakości usług.” Steve Wilds, członek grupy roboczej ESN ds. długoterminowej opieki nad osobami starszymi

„Fundamentalne wydaje mi się gromadzenie danych: jak w ogóle można zacząć strategiczne planowanie usług zaspokajających potrzeby i preferencje seniorów nie posiadając odpowiednich danych? Dla wielu krajów to prawdziwe wyzwanie.” Liz Mestheneos, wiceprezydent Hellas 50+

W celu uzyskania dalszych informacji i lektury wystąpień zapraszamy na stronę www.esn-eu.org/social-services-in-cee-overview

3. Europejska Konferencja Służb Socjalnych 2008

XVI Europejska Konferencja Służb Socjalnych pt. *Kształtowanie przyszłości służb socjalnych w Europie* odbyła się w Paryżu w dniach 2-4 lipca. Zgromadziła 475 praktyków, polityków i badaczy z ponad 30 krajów, nie tylko europejskich.

Zorganizowana przez ESN, przy wsparciu Francuskiej Prezydencji UE, konferencja podkreśliła kluczową rolę służb socjalnych na poziomie lokalnym, pracujących w szybko zmieniających się, często problematycznych i nierzadko podzielonych wspólnotach. Była także okazją do poznania doświadczeń innych państw europejskich.

Podczas 20 warsztatów poruszano kwestie wzmocnienia spójności lokalnych wspólnot i dynamiki relacji między wspólnotą a instytucjami publicznymi odpowiedzialnymi za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej na poziomie lokalnym.

Komentarze delegatów:

„To była fantastyczna okazja do nawiązania kontaktów. Spotkaliśmy kolegów ze Szwecji i Francji, z którymi na pewno pozostaniemy w kontakcie, ponieważ w naszych organizacjach pracujemy nad podobnymi zagadnieniami w odniesieniu do indywidualnych budżetów dla klientów.” *Jill Guild, Rada Powiatu Lincolnshire, Wielka Brytania*

„Pragnę pogratulować zorganizowania po raz kolejny pierwszorzędnej międzynarodowej konferencji z doskonale zachowaną proporcją pomiędzy spotkaniami plenarnymi, warsztatami i programem socjalnym.” *Aidan Browne, Children Acts Advisory Board, Irlandia*

„Jestem pod wrażeniem różnorodności prelekcji podczas spotkań plenarnych. Jako całość był to bardzo intensywny i doskonale zrealizowany program.” *Barbara Laminger, Miasto Graz, Austria*

„Jest to doskonale miejsce do nawiązania kontaktów, do spotkania profesjonalistów z innych krajów, do spotkania Europy południowej z północną.” *Christian Fillet, Stowarzyszenie Dyrektorów Służb Socjalnych Flandrii (VVOS), Belgia*

„Moim zdaniem konferencja i Forum Projektów to bardzo pozytywne wydarzenie, zarówno w wymiarze praktycznym i zawodowym, jak też osobistym. Była z pewnością przydatna dla organizacji zawodowo związanych z opieką społeczną, gdyż stworzyła im możliwość promowania własnej działalności.” *Kevin Pudney, Social Care Institute for Excellence, Wielka Brytania*

„Konferencja dała mi wgląd w trendy w europejskich usługach socjalnych oraz umożliwiła poznanie i zrozumienie podejścia innych krajów.” *Mario Casini, Region Friuli-Wenecja Julijska, Włochy*

W celu uzyskania dalszych informacji i lektury wystąpień zapraszamy na stronę www.esn-eu.org/social-services-in-cee-overview

4. Zarządzanie

Zarząd ESN jest apolityczny. Składa się z przedstawicieli członków ESN, czyli krajowych lub regionalnych Stowarzyszeń Dyrektorów odpowiedzialnych za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej.

Zarząd jest odpowiedzialny za całościowe kierowanie i stabilność finansową ESN. Czuwa nad wypełnianiem trzyletniej strategii na lata 2008-10, uzgodnionej z Komisją Europejską. W 2008 roku Zarząd ESN zbierał się dwukrotnie. Na dorocznym zebraniu generalnym 2 lipca w Paryżu wyłoniono Przewodniczącego i Skarbnika oraz zatwierdzono całoroczny raport dotyczący działalności i wydatków z 2007 r.

Jako sekretarz generalny, dyrektor ESN kieruje sekretariatem i odpowiada przed Zarządem. Dyrektor wspólnie z wybranym Przewodniczącym i Skarbnikiem tworzą Komitet Biznesowy ESN, który spotyka się raz na kwartał, aby omówić program operacyjny i kwestie finansowe.

ESN zobowiązuje się kontrolowania osiągnięć i efektywności podejmowanych działań oraz regularnie konsultuje się z członkami i ważnymi partnerami. ESN pragnie podziękować Hugh Frazerowi za jego wsparcie w charakterze zewnętrznego doradcy.

5. Członkowie i członkostwo

W 2008 r. ESN przyjął w swoje szeregi 11 nowych członków. Tym samym na koniec 2008 r. w ESN zrzeszonych jest 58 członków z 25 krajów. Wśród nich znajdują się krajowe i regionalne Stowarzyszenia Dyrektorów odpowiedzialnych za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej na poziomie lokalnym, krajowe i regionalne władze oraz agencje rządowe, stowarzyszenia lokalnych władz samorządowych, organizacje badawcze, miasta i miejscowości. Specjalną rolę w ramach ESN pełnią krajowe i regionalne Stowarzyszenia Dyrektorów odpowiedzialnych za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej na poziomie lokalnym, którzy zasiadają w Zarządzie i są odpowiedzialni za całościową strategię i rozwój organizacji.

W celu uzyskania dalszych informacji zapraszamy na stronę www.esn-eu.org/membership-welcome

Dokument, który mają Państwo przed sobą stanowi skróconą wersję Przeglądu Członkowskiego ESN 2008, który od 21 kwietnia jest dostępny na www.esn-eu.org/publications-and-statements

Pełną drukowaną wersję tego przeglądu (wyłącznie w języku angielskim) można uzyskać kontaktując się drogą internetową z Marie Vinet marie.vinet@esn-eu.org